KONTRA

2/2006

Basismi tekee älykkääksi!

Bassoklubin historiaa

Brnon bassofestivaali

Pedagogi Jussi Javas

Lahden bassoryhmä

Kontra-C

Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti

25. vuosikerta.
Ensimmäinen lehti julkaistiin vuonna 1982

Painos 170 kpl

Päätoimittaja: Henrica Fagerlund
Toimituskunta: Yhdistyksen hallitus

Mainossihteeri: Tomi Laitamäki
Taitto: Oskari Hannula
Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
Kerasivu Oy
tulostus@kerasivu.fi

puh. (09) 294 8383

ISSN 1459-7527

Perustettu vuonna 1976

Puheenjohtaja
Eila Saikkonen
050 351 3165 eila.saikkonen@siba.fi

Varapuheenjohtaja
Juha Kleemola
040 738 4698 juha.kleemola@siba.fi

Sihteeri
Juana Järvo
050 0955688 juana.jarvo@siba.fi

Hallituksen jäsenet
Tuomo Matero
040 0486729 tuomo.matero@edu.stadia.fi
Julius Pyrhönen
050 5490546 julius.pyrhonen@siba.fi
Juho Vikman, nettisivut
041 454 2112 juho.vikman@siba.fi
Tomi Laitamäki
tomi.laitamaki@siba.fi

Varajäsenet
Oskari Hannula, lehden taitto
044 330 1461 oskari.hannula@siba.fi
Juha Kleemola
040 738 4698 juha.kleemola@siba.fi

Taloudenhoitaja, jäsenasiat
Tuomo Matero
0400 486 729 tuomo.matero@edu.stadia.fi

Sisällysluettelo

Infosivu 2
Pääkirjoitus 3
Puheenjohtajan palsta 4
Nerous kolumni 7
Opettaja Jussi Javas 8
Basistit onniteltavina 11
Brnon festivaalit 12
Lahden sektion esittely 14
Bassoklubin historiikki osa2 16

Kansikuva: Learning and Teaching Scotland

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubi ry:n jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi antaa myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut lähetetään toimitukseen mieluiten sähköpostitse. Suositeltavin tiedostomuoto on Microsoft Word. Konekirjoitusliuskoja ja selviä käsinkirjoitettuja tekstejä otetaan vastaan postitse.

Aineisto toimitetaan päätoimittajalle:

Henrica Fagerlund
Kauppaneuvoksentie 12 A 8
00200 Hki

puh. (050) 441 6379

kontra-c@kontrabassoklubi.fi

Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään toimittamaan 11.9. 2006 kello 16.00 mennessä.

SUOMEN KONTRABASSOKLUBI

Kesämietteitä...

Vihdoinkin kesä! Nyt saa levätä ja ottaa iisisti. Ei tarvitse hetkeen sulloutua sinne kolkkoon treenikoppiin, eikä tarvitse roudata bassoa ympäriinsä soittotunneille ja orkesteriin ja treeneihin ja ties minne. Mutta ei sitä bassonsoittoa silti haluaisi kokonaan laittaa tauolle, onneksi kaikki kesän ihanuudet ja soiton riemun voi kokea menemällä musiikkileirille. Itse olen muutamana vuonna ollut Oriveden NOK-leirillä ja voin rehellisesti sanoa, että näillä leireillä on ollut todellinen vaikutus paitsi soittotaitoon ja ohjelmistoon (joita hiotaan talvikaudella) myös identiteetin löytymiseen ja kehittymiseen muusikkona ja taiteilijana. Leirit ovat kovin intensiivisiä ja tuntuu, että omassa soitossaan pääsee sinne ihan ytimeen asti. Erittäin suositeltavaa jokaiselle!

Tässä lehdessä tarjoamme Sinulle kesälukemiseksi mm. jatkoa klubin historiikille. On kiinnostavaa ja avartavaa ymmärtää, millaisen jatkumon osana sitä tässä itse kukin oikeastaan on, ja että klubi on juuri sellainen, millaiseksi me sen teemme. Lisäksi voit lukea pedagogi Jussi Javaksen pedagogiikasta. Sami Koivukankaan tekemä työ Jussin opetuksesta kertoo kiinnostavasta henkilöstä ihmeellisen vangitsevalla tavalla. Itse sain seurata Jussin opettamista viime vuosina ja täytyy rehellisesti myöntää, että Samin työ avarsi melko lailla sitä ulkopuolisen silmissä eriskummallista opettamistapaa.

Pääkirjoittajan kolumnissa taas pohditaan musiikin ja musisoimisen vaikutuksia muusikkoon ja älykkyyteensä. Hienoa, että näistä asioista on tieteellisiäkin tutkimuksia olemassa. Sektioesittely jatkuu ja tällä kertaa saat kuulla Lahden sektion kuulumiset, suuret kiitokset lahtelaisille!

Tarkista lehdestä myös kesän leiritarjonta, etenkin, jos olet unohtanut hoitaa tämän asian kuntoon. Kuten totesin, leiri kehittää soittajaa hämmästyttävällä tavalla. Nuori soittaja voi yhden leirin aikana kehittyä saman verran kuin yhdessä lukukaudessa! Sellaisesta tilaisuudesta kannattaa ottaa kaikki hyöty irti.

Onneksi ihana kesä suurimmalta osalta vielä edessäpäin, muistathan siis nauttia täysillä. Suomen kesä tuntuu usein niin lyhyeltä. Toivokaamme upeaa, lämmintä ja aurinkoista kesää!

Henrica

Puheenjohtajan palsta

Basistilehti vuosien takaa

Bassoklubin uusi aktiivisukupolvi hakee edelleen rutiineja ja toimintamalleja. Vanhat kähmyt ovat jääneet nyt kokonaan taustalle, ja opettelemme tässä miten tulee toimia. Edellisen lehden teossa oli monta asiaa, jotka eivät toimineet niin kuin olimme odottaneet. Esimerkiksi kun soitimme painoon ihmeteltyämme monta viikkoa, miksi lehteä ei kuulu, niin selvisikin, ettei lehden sähköinen versio ollut tullut perille ollenkaan! Muitakin kommervenkkejä sattui, ja siksi edelliseen lehteen tarkoitettu puheenjohtajan palsta ilmestyy vasta nyt. Olkaa hyvät:

Maaliskuun perinteinen vuosikokous pidettiin taas ja tällä kertaa meillä olikin aihetta juhlaan klubin 30- vuotisen pystyssä pysymisen johdosta. Valmistellessani ohjelmaa juhlatilaisuutta varten selailin Basisti-lehden ensimmäisiä koskaan ilmestyneitä numeroita ja voin vain ihailla sitä tarmokkuutta ja kunnianhimoa, jolla sekä lehteä että klubia on sen alkuvuosina pyöritetty. Bassolehdessä on otettu kantaa puolesta ja vastaan sekä käsitelty kiperiäkin kysymyksiä siitä, miten bassonsoittoa tulisi Suomessa kehittää ja viedä eteenpäin. Kunnianhimo ei tuolloin rajoittunut pelkästään kotimaanrajojen sisäpuolelle, vaan mainetta ja kunniaa oli päästävä saamaan ulkomaita myöten.

Luulen, että tuolloin 1980-luvun alkumetreillä kansainvälistyminen ei vielä ollut niin arkipäivää kuin nykyään ja kynnys lähtemiseen on saattanut tuolloin olla korkeampi kuin nyt. Silti suomalaista bassonsoittoa on viety menestyksekkäästi kansainvälisiin kisoihin ja vaikutteita on saatu sieltä myös tänne päin mm. mestarikurssien välityksellä. Ehkä ajalla on taipumus kullata muistot tässäkin asiassa, mutta tuntuu, että vaikka yhteydet eivät olleet tuolloin vain yhden sähköpostiviestin päässä toisistaan, on innokkuus ajanut kaikki suurimmat esteet tieltään ja toimintaa on saatu järjestettyä kieli- ym. muureista huolimatta.

Mielenkiintoista oli myös huomata lehtikirjoituksista se, miten opiskelijoiden aktiivisuutta peräänkuulutettiin ammattimuusikoiden puolelta. Ihaillen lueskelin lehtien sivuilta maamme merkittävimpien orkesteribasistien kannanottoja bassolehden sivuilla. Tuolloin on asioihin todella haluttu vaikuttaa ja antaa soitinyhdistyksellemme merkittävä painoarvo. Tällä hetkellä tilanne on täysin päinvastainen ja bassoklubin tulevaisuus lepää harrastustoimintana opiskelijoiden harteilla. Usein on kokouksissakin pohdittu, onko meillä itseasiassa mitään annettavaa näille pitkään ammatissa toimineille henkilöille ja mitä aiheita heidän kiinnostuksen kohteensa koskevat. Lieneekö nykyajan hektinen työtahti, kiire ja stressi syynä ammatissa toimivien basistien hiljaiseloon, vai eikö asiaa koeta enää niin tärkeäksi?
"Mutta jollei bassoklubi järjestäisi tätä vähäisintäkään toimintaa, niin sitten sitäkään ei olisi", tiivisti Hannulan Oskari yhden pohdintamme lopputuloksen.

Vuosikokous

Ohjelma
Aurinkoisena maaliskuun kevätsunnuntaina kokoontuivat kaikki aiheesta kiinnostuneet Claviksen saliin juhlistamaan Suomen kontrabassoklubi ry:n 30- vuotista olemassa oloa. Ohjelman avasi musiikillinen tervehdys Suomen käyrätorviklubilta, joka esiintymisellään halusi tuoda toivottaa yhdistyksellemme myös menestyksekästä tulevaisuutta. Tämän jälkeen kuultiin Arthur Fuhrmanin säveltämä huomenlahja bassoklubille: Tutti Basso Solikvartetin tulikitsi henkiinelvytetty Hallituskvartetti. Musiikillinen ohjelma jatkui tulevaisuuden toivoilla. Itä-Helsingin musiikkiopiston 7-henkinen kontrabassoryhmä täytti Claviksen salin niin musiikillisesti kuin fyysisestikin.

Täysi tupa loi lämmintä, tiivistä ja hyvää tunnelmaa, jonka siivittämänä päästiin

kahvittelemaan kinuskikakun kera. Itse kokous jatkui sutjakkaasti ja puheenjohtajan nuija heilui kokouksen edetessä esityslistan mukaisessa tahdissa. Maata mullistavia muutoksia ei ole odotettavissa ja jäsenmaksutkin pysyvät muuttumattomina.

Kuluneen vuoden toimintaa

Vuotta 2005 bassoklubissa voidaan mielestäni kuvata virkeäksi. Lehti ilmestyi perinteikkäästi 4 kertaa vuoden aikana. Tähän toimintaan olemme velvoitetut jo mainostajienkin osalta. Nettisivuja ylläpidetään koko ajan osoitteessa www.kontrabassoklubi.fi. Sieltä kannattaa käydä vilkaisemassa ainakin Katri Tuomennoron kirjoittama Klubin 25- vuotis historiikki! Tämän lisäksi järjestimme erityisesti Tarja Nybergin ja Juha Kleemolan toimesta viime keväisen pedagogiikkaseminaarin Kallio-Kuninkaalassa 13.-15.5., Oskari Hannulan toimesta oli Gajdoksen mestarikurssi Haapavevedellä heinäkuussa 2005. Lokakuussa järjestimme kontrabassoa esittelevän seminaarin Stadiassa Suomen Säveltäjät ry:lle, missä luennoi Eero Munter. Lisäksi nimitettiin vuoden basistiksi Jani Pensola ja hankittiin klubille logolla varustettu leimasin sekä hopealaatat vuoden basistille annettavaan Snekka-patsaaseen ja puheenjohtajan nuijaan.

Tilinpäätös

Tämän tehtävän hoitaminen lankeaa luonnollisesti taloudenhoitaja Tuomo Materolle, joka esitteli kokouksessa tilinpäätöksen ja tilintarkastuskertomuksen. Tässä kvartaalitalouden, pörssikurssien ja jatkuvan kasvun sekoittamassa maailmassa jaksan olla iloinen siitä, että yhdistyksellemme tasan nolla tulos on se paras tulos! Kuluneen vuoden tilinpäätös oli ylijäämäinen, mutta siihen sisältyi pieni vääristymä, sillä kahden viimeisimmän lehden laskutus oli tapahtunut vasta tämän vuoden puolella.

Toimintasuunnitelma ja Talousarvio

Näitä kahta asiaa koskien tehtiin voimassaollutta käytäntöä koskien muutos ja tästä lähtien sekä suunnitelma että arvio laaditaan koskemaan kuluvaa vuotta. Klubin varsinaista toimintaa koskeva vuosibudjetti on n. 4000 •. Suurimman osan tuloista tuovat jäsenmaksut ja mainostulot. Suurin yksittäinen menoerä on puolestaan lehden julkaiseminen. Kaikkea muuta toimintaa pystymme pyörittämään vain mahdollisten apurahojen turvin, joita haemme klubille jatkuvasti. Toimintaa yhdistyksellämme voisi olla enemmänkin, mutta tässäpä listaus kokouksessa esitetyistä asioista:

1. Julkaistaan neljä numeroa Kontra C-lehteä.
2. Ylläpidetään yhdistyksen internet- sivuja.
3. Järjestetään "Vuoden basisti"-konsertti.
4. Tehdään säveltilaus yhdistyksen 30- vuotisen toiminnan juhlistamiseksi.
5. Järjestetään orkesteristemmasoiton mestarikurssi.
6. Järjestetään yhdistyksemme toiminnan 30-vuotis juhlakonsertti-/ tapahtuma
7. Kartutetaan nuottikirjaston kokoelmaa ja kehitetään lainaustoimintaa edelleen.
8. Anotaan apurahoja mestarikurssin, säveltilauksen ja konserttitoiminnan toteuttamiseksi.
9. Järjestetään kevät- tai syyskonsertti jollakin muulla paikkakunnalla kuin Helsingissä. (esim. Turku, Lahti, Kuopio, jne..)
10. Suunnitellaan järjestettäväksi pikkubasisti-tapahtumaa vuodelle 2007
11. Kehitetään klubin toimintaa edelleen.

Väliaikamusiikkia

Jottei kokouksessa tarvinnut istua hiljaa ja kuivin suin alusta loppuun asti pidettiin esityslistan puolivälissä kakun ja kahvin santsaustauko, jolloin ääneen pääsi myös Juho Vikman. Hänen tulkitsema kuulimme Henzen Serenadin kontrabassolle. Tämän jälkeen jatkettiin kokousta virkistäytyneinä.

Hallitus

Hallituksen kokoonpanossa tapahtuu pientä ja luontevaa muutosta. Jatkan edelleenkin puheenjohtajana nyt vielä ainakin yhden kauden. Mitä sen jälkeen seuraa, ei vielä kukaan voi ennustaa. Muut hallituksen jäsenet ovat Tomi Laitamäki, joka vastaa myös Kontra-C:nmainostajista. Julius Pyrhönen, joka lupasi ottaa vastuulleen klubin nuottikirjaston hoitamisen. Juana Järvo jatkaa edelleen sihteerin tehtävässään, Tuomo Matero taloudenhoitajana ja Juho Vikman nettisivujen ylläpitäjänä. Varajäseniksi siirtyivät luottohenkilöt Oskari Hannula ja Juha Kleemola. Tällä porukalla jatketaan ja toivotaan innostuksen yhä pysyvän jatkuvasti yllä!

Muut asiat sekä kokouksen päättäminen
Kokouskutsussa ei oltu mainittu muita asioita, mutta sana oli vapaa jokaiselle. Tilaisuudessa keskusteltiin mm. kontrabasson lentokuljetuksen problematiikasta ja Johannes Raikas hoitaa asiaa jatkuvasti Finnairin suuntaan. Peter Grans esitti puolestaan yhdistyksellemme suunnatun kutsun saapua konsertoimaan joko keväällä tai syksyllä Lohjalle. Tämän jälkeen saimme vielä kuulla kokouksen musiikillisena päätöksenä Koussevitskyn kontrabassokonsertosta 2. osan Juha Kleemolan tulkitsemana ja tällä kertaa harpun säestyksellä. Näihin sulosointuihin oli hyvä lopettaa ja toivottaa jälleen kaikki tervetulleiksi ensi vuonna uudestaan.

Hyvä uutinen
Kaikkien kielteisten apurahapäätösten jälkeen olemme saaneet yhden myönteisenkin vastauksen. LUSES myönsi yhdistyksellemme 1000e apurahan Vuoden basisti- konsertin järjestämiseen sekä 1200 e sävellystilaukseen. Onnittelut bassoklubille!

- Eila

Upea kesäloma ihanan basson kanssa

Oletko menossa leirille tänä kesänä? Oppimaan opettajana tai oppilaana? Onnittelut, olet tehnyt viisaan valinnan, kannattavan sijoituksen tulevaa varten! Ellet ole muistanut, kerromme tässä leireistä, joille vielä ehdit mukaan! Ilmoittautumisajat ovat suurimmaksi osaksi mennyt umpeen, mutta koska musiikkileireillä usein on pulaa basisteista, niin heidät otetaan mielellään vastaan viime tingassakin, joten kannattaa ottaa yhteyttä ja satsata upeaan kesälomaan ihanan basson ja ihanien basistien kanssa!

Kangasniemen Musiikkikurssi 14.-21.7.
Kangasniemen koulukeskuksessa. Opettajana Lasse Lagercranz.
Hinta 230e sisältää 7x45min opetusta, harjoitusajat, iltaohjelmat ja konserttiliput.
Lisätietoja majoituksesta, ruokailusta ja ilmoittautumisesta www.kangasniemi.fi/musiikkikurssi sekä puhelimitse Lea Sandholm: 0405861882

Läntisen Keski-Suomen musiikkileiri 27.6.-6.7.
Keuruun koulukeskuksessa. Opettajana Petri Ainali.
Hinta 350e sisältää opetuksen (30min/pvä), orkesterin, kamarimusiikit, teoriat, majoituksen ja ruokailun. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: www.keuruu.fi/vapaa/musiikkileiri

Limingan musiikkileiri 26.6.-8.7.
Limingan koulukeskuksessa. Opettajana Juho Martikainen.
Hinta 250-350e sisältää opetuksen 30-60min ja orkesterin. Majoitus 45/100e. Ruokailu 150e.
Lisätiedot ja ilmoittautuminen: www.liminganmusiikkiviikot.fi

Martin Wegelius-institutets musikläger 23.7.-4.8.
Svenska Österbottens folkakademissä (SÖFF) Närpiössä. Opettajana Peter Grans.
Hinta 300-390e sisältää opetuksen, majoituksen ja ruoat.
Lisätiedot ja ilmoittautuminen: soren.lillkung@syh.fi pun 050-5759407

Savonlinnan valtakunnallinen musiikkileiri 1.-9.7.
Savonlinnan kristillisellä opistolla. Opettajina Jiri Parviainen ja Eila Saikkonen.
Hinta 250e-325e sisältää opetuksen. Opiston täysihoito 200e. Soluasunto 25e/vrk.
Lisätiedot ja ilmoittautuminen: www.savonlinnankesayliopisto.net

Musisoiminen kehittää aivoja ja tekee nerokkaaksi

Musiikilla on kehittävä vaikutus hyvin monella tavalla. Musisoiminen ja soittamaan opettelu kehittää soittajan hienomotoriikkaa huomattavasti. Aivot aktivoituvat eri tavoin kuin muussa toiminnassa. Karolinska institutetin erään tutkimuksen mukaan ihmisillä, jotka ovat pienenä aloittaneet pianonsoiton on erilaiset aivot kuin ei-muusikolla. Ero on havaittavissa aivojen siinä osassa, joka ohjaa hienomotoriikkaa. Tämä osa kehittyy erityisesti lapsuudessa. Tutkijat uskovat myös, että pianistien paksumpi myeliini nopeuttaa tiedon kulkua aivoista sormiin. (HS 10.8.05)

Aivoilla on useiden asioiden aistimiseen erikoistuneita alueita. Esimerkiksi kasvontunnistuksesta vastaa siihen erikoistuneet solut. Soittaminen ja kuunteleminen, eli musiikin kokeminen ei kuitenkaan ole kytköksissä mihinkään tiettyyn aivojen osaan, vaan se aktivoi aivojen eri osia laajasti ja monipuolisesti. (HS Tiede&Luonto 22.3.05). Musiikki siis voimakkaasti ja laaja-alaisesti stimuloi aivoja.

Motoriset taidot ovat muusikolla tärkeässä asemassa. Eri soittimissa erityisiä motorisia taitoja tarvitaan ja käytetään eri tavalla. Jousisoittajat ja kitaristit kehittävät soittaessaan erityismotorisia taitoja sormien hienomotoriikkaan, käsien yhteispeliin ja ryhdin ylläpitoon. Pianistella ja harpisteilla jalkojen motoriikka kehittyy edellisten lisäksi heidän käyttäessään pedaaleja. Puhaltajat ja laulajat, jotka ovat itse kehonsa kanssa osa soitinta oppivat puolestaan käyttämään kehoaan myös sisältäpäin: sisäelimiään (keuhkot, pallea, henkitorvi jne) ja suutaan sormimotoriikan ja ryhdin ylläpidon lisäksi. Lyömäsoittajat ovat motoriikan mestareita, he herjoittelevat käyttämään kaikkia raajoja eri tahtiin (esim. rumpusetti) ja harjoittelevat myös taimausta siirtyessä soittimesta ja soittopaikasta toiseen. Ehkä kaikkein haastavimman tehtävän eteen joutuvat

kuitenkin urkurit, jotka myös käyttävät kaikkia raajojaan ja osaavat keskittyä jokaisen raajan omat melodiaan ja sen hallintaan samanaikaisesti.

Sen lisäksi, että muusikko oppii hallitsemaan musisoimisen motorista puolta, oppii hän kiinnittämään huomiota moneen muuhunkin asiaan. Ensisijaisen tärkeää on oppia kuuntelemaan ja on opittava kuuntelemaan paljon eri asioita samaan aikaan. Riippuen soittimesta ja asemasta yhtyeessä sekä musiikkityylistä, on kuunneltava esimerkiksi omaa ja muiden intonaatiota, harmoniaa ja yhteensoimista, rytmikuvioita ja -moodeja, melodioita ja vastamelodioita, stemmoja, äänensävyjä, artikulaatiota, fraseerausta. Kaikkia näitä yhdessä ja erikseen, kokoajan vertaillen omaa soittoa muiden soittoon, mutta myös sisäiseen mielikuvaansa musiikista (kuulokuva). Kuitenkaan pelkkä kuuntelu ei riitä, vaan näihin kaikkiin eri osiin täytyy jatkuvasti myös oppia reagoimaan oikealla tavalla ja tarpeen tullen muuntelemaan soittoaan soivaksi kuhunkin musiikilliseen tilanteeseen. Hyvä muusikko osaa sopeutua, mutta myös tyylinmukaisella tavalla erottua kokoonpanosta.

Muusikko oppii nopeasti tekemään linkkejä ajatuksen ja toiminnan välille. Kun syntyy auditiivinen ajatus, eli kuulokuva, hyvä muusikko osaa kääntää ajatuksen motoriseksi toiminnaksi tuottaakseen kuulokuvansa soivaksi musiikiksi. Muusikko oppii laaja-alaista ajattelua, kuinka ajatus ja keho toimivat yhteistyössä, kuinka abstrakti ja konkreettinen ovat saman kolikon kaksi puolta, kuinka teoria muuntuu käytännöksi ja päinvastoin.

Musisoiminen vaikuttaa myös ihmisen hyvinvointiin täyttämällä osaltaan luomisen ja

tuottamisen tarvetta. Musiikissa yhdistyy taiteellinen suunnittelu, keksiminen ja ilmaisu, sekä motorinen ja kinesteettinen työskentely. Musisoiminen on siis samanaikaisesti hyvin abstraktia ja hyvin konkreettista toimintaa.

Henrica Fagerlund

MYYNNISSÄ!!!

Nyt on hyvä hetki ostaa!

Myyn Roderich Paesold-merkkisen ranskalaisen jousen.
Hp 300 euroa

Soita tai ota yhteyttä spostilla.

Juana Järvo 0500-955688 *Sposti: juana.jarvo@siba.fi*

Jussi Javaksen kiehtova tapa opettaa

Tällä kertaa Kontra-C on saanut käsiinsä Sami Koivukankaan Sibelius-Akatemiassa tekemän kirjallisen työn, jossa pohditaan suurenmoisen pedagogin, Jussi Javaksen opetusta, persoonaa ja filosofiaa. Tähän lehteen mahtui ainoastaan parhaimmat herkkupalat. Työ kokonaisuudessaan löytyy Sibelius-Akatemian kirjastosta. Kiitämme ja onnittelemme Samia hienosta työstä!

Aloittaessaan tunnin Javas istahti tuoliin, asetti myöhemmässä vaiheessa kännykät pöydälle ja sanoi ihmettelijöille, että henkilökohtaisella puhelimella tehdään satatuhatta ja firman puhelimella miljoona. Sen jälkeen hän nosti jalkansa toisen tuolin päälle samalla nostaen lahkeitaan. Hän oli aina iloinen, eikä koskaan tuonut omia murheitaan tunneille. Javas ei koskaan näyttänyt itse bassolla miten jonkun paikan pitäisi mennä. Matkiminen oli siis mahdotonta, koska esimerkkiä ei ollut. Jokaisesta soittajasta tuli yksilöllinen.

Opettaessaan Javas oli etukenossa, sormet haroivat ilmaa ja otsa oli kurtussa. Javas takoi aina tahtia joko jalallaan tai kädellä polveen. Hän myös lauloi rytmiä usein. Kuuluisa oli varsinkin Dittersdorfin *E- duuri kontrabassokonserton* soolostemman 7. tahti, jossa Javas lauloi aina korostetun artikuloiden tika, tika, thaa, mikä tarkoitti, että siinä paikassa ei missään tapauksessa saisi kiirehtiä.

Soittotunnin alkaessa ei koskaan voinut olla varma, mitä tunnilla tapahtui. Joskus saattoi käydä, että Javas istui jo valmiina hiljaa luokassa kun tulit soittotunnille. Hän sanoi vain, että soita. Siinä sitten otettiin basso pussista ja vähän jo rupesi jännittämään. Lämmittelit siinä vähän ja soitit valmistamasi kappaleen läpi, niin hyvin kuin osasit. Soittotunnille ei koskaan kannattanut valmistaa vain sitä, mikä oli annettu läksyksi viimekerralla. Javas kysyi usein, että mitä sinulla on siellä telineellä. Ilmoitit kappaleesi, salaa toivoen, että joku niistä kelpaisi tälle tunnille aiheeksi. Useasti sinun oli soitettava aivan jotain toista kappaletta. Muistikuvasi saattoi olla hatara, mutta Javas lauloi puuttuvia säveliä ja kappale rämmittiin loppuun asti.

SoitA!

Toisenlainen merkitys oli sanalla soitA, kun se painottui loppua kohden ja tuli karjaisten. Tämä yksinkertainen sana sai aikaan ihmeitä. Se sanottiin silloin, kun soitosta puuttui jotain. SoitA sanaa Javas käytti, kun hän halusi lisää ääntä, puhtautta, musiikin tekemistä tai näitä kaikkea. Se tuli selväksi kaikille hänen oppilailleen.

Javas sanoi usein jos tunti ei oikein mennyt hyvin, että aivan sama mitä teet vapaa-aikana, mua ei kiinnosta. Jos se taas vaikutta basson soittoon, niin sitten sinun täytyy kertoa huolesi. Javaksen motto oli aina se, että ihmisen pitää yrittää parhaansa tunnilla. Hän yritti luoda tunnista yhden esiintymistilaisuuden.

Hyviä puolia parannellaan

Jokaisella oppilaalla on heikkoutensa ja vahvuutensa. Javas uskoo yhä, että opettajan pitäisi parantaa oppilaan hyviä puolia entisestään, niin huonot puolet vahvistuvat itsestään. Tästä oppilas saa hyvänolon tunteen ja kokemalla olevansa jossakin hyvä hänen itsetuntonsa vahvistuu. Opettajat sortuvat liikaa korjaamaan virheitä nykyään. Täytyy yrittää soittaa ne asiat, jotka osaa, niin hyvin kuin mahdollista, niin huonot asiat paranevat itsestään.

Esiintyminen oli helpompaa, kun itsetuntoa oli saatu kohotettua. Basson soiton ja itsensä arvostus oli Javakselle tärkeää. Hän on ollut vahvasti kehittämässä kulttuuria, jossa bassoon ja soolosoittoon suhtaudutaan jonkin verran vakavammin, kuin menneinä vuosikymmeninä. On myös jälkipolville etu jos soittimen profiili nousee ja sitä kautta useampi lahjakas lapsi tai nuori aloittaa bassonsoiton. Eikä niin kuin joskus muinoin, että musiikkiopistossa kömpelömmälle sellistille laitettiin basso käteen.

Javas toteaa itsetunnon olevan hirveän paljon kiinni siitä, millainen lähtökohta oppilaalla on ollut varhaisvaiheessa. Sen takia hän näki tärkeänä itsetunnon rakentamisen vahvaksi jo pienillekin oppilaille. Javas painotti, ettei saanut verrata itseään

muihin, vaan oli keskityttävä vain omiin tekemisiin. Javas opetti, että ei kannata etsitä virheitä, vaan etsitään sitä mikä on hyvää ja kehitetään sitä.

Persoonallista työskentelyfilosofiaa

Teemu Kauppinen muistelee Akatemian opiskelujensa alkuaikaa. Javaksen mukaan elämässäni alkaa nyt sellainen vaihe, että pääni yläpuolella on kokoajan kyltti jossa lukee: "Minä tulen hyväksi bassonsoittajaksi". Toinen idea oli, että ensimmäisen vuoden aikana ei mennä kahville. Pelkona oli varmaan kallisarvoisen harjoitusajan kuluminen. Joskus tuli valitettua Javakselle, ettei oikein ole ehtinyt harjoitella tai, että ei ehdi nukkua riittävästi. Kauppisen mukaan Javas uskoi työnteon filosofiaan ja hänellä oli tähän oma reseptinsä:
klo 01:00- 05:00 juo ja rakastele
klo 05:00- 06:00 nuku tehokasta unta, joka vastaan 24h tunnin unia
klo 06:00- 07:00 mene lenkille. Juokse niin kovaa, että veri valuu suusta.
klo 07:00- 08:00 ota jääkylmä suihku. Puolen tunnin kuluttua voit kysyä itseltäsi: onko tämä nyt sitä heräämistä?
klo 09:00- 01:00 on aikaa taas harjoitella

Jussi Javas otti ammattiopiskelujen alussa tuhat luulot pois oppilaastaan. Aluksi mikään ei kelvannut. Mielestäsi olit harjoitellut viikon aikana paljon, mutta kun tulit tunnille, mikään ei kelvannut. Kun yritit todistella harjoitelleesi paljon viikon aikana, sanoi Javas jo kesken lauseen "Älä selitä, sää et edes tiedä mitä harjoitteleminen on". Tätä jatkui viikosta toiseen kunnes pikkuhiljaa alkoi tajuta kuinka paljon pitäisi harjoitella.

Äänen kvaliteetti

Äänen kvaliteetti oli Javakselle hyvin tärkeä. Javas kaipasi selkeää perusääntä, joka oli kunnolla painettu otelautaa vasten. Ääni oli täynnä sointivirheitä, jos se oli sumuinen. Jousta laskettiin tallanviereen ja haettiin soittimen äärirajoja. Javas oli tarkka, että jousi ei saanut liikkua ennen kuin vasenkäsi oli oikealla kohdalla. Kappaleita soitettiin hitaasti pitkinä ääninä hakien maksimaalista sointia. Kaikki kappaleet opeteltiin soittamaan ilman nuotteja mahdollisimman pian, jopa etyditkin soitettiin toisinaan ulkomuistista. Javaksen mukaan silloin vasta, kun osaa kappaleen ulkoa, voi keskittyä sen tulkintaan.

Javaksella on hyvin selkeä filosofia siitä, mitä hän haluaa. Hän puhui aina teknisesti oikein soittamisesta. Hänen mukaansa äänet tuli ottaa kunnolla, eikä sormea huljutellen. Javas puhui myös oikean ja vasemman käden intonaatiosta. Sellaisen soiton, mikä ei vastannut hänen näkemystään oikeasta soitosta, hän tuomitsi täysin ja sanoi, että se on vanhan aikaista. Lähtökohta oli, että kaikki äänet soitetaan ulos. Semmoinen kaikenlainen fuskaaminen ja uiskentelu, semmoistahan hän ei sietänyt yhtään. Taiteellisessa mielessähän opetus perustui siihen, että jokainen etsi omat tulkintatapansa.

Ympyräasteikot

Javas loi yhdessä Pesosen ja Räsäsen kanssa *Ympyräasteikot*. *Ympyräasteikoissa* on pyritty löytämään mahdollisimman samanlaiset sormitukset yläasemissa. Kontrabasson äänialan ääripäässä liikkuvien asteikkokulkujen soittaminen vaatii onnistuakseen hyvin trimmatun instrumentin. Kielet täytyy laskea riittävän matalalla ja niiden kulman toisiinsa nähden täytyy olla oikea. Asteikkoja ja harjoituksia soitettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota intonaatioon ja äänen laatuun.

Perinteisellä tekniikalla asemanvaihtoja tehdään tiheästi ja kontrabasson suurien etäisyyksien vuoksi ne ovat intonaation kannalta riskialttiita. Pieni sointivärin muutos siirryttäessä kieleltä toiselle on pienempi paha, kuin huojuva intonaatio. *Ympyräasteikot* oli keino nostaa osaamista yksi askel ylöspäin.

Mikä on Jussi Javaksen pedagogiikan ydin?

Javas omistautui täysin työlleen. Hän nimitti oppilaitaan omiksi lapsikseen, mikä kuvastaa suhteen laatua. Hän on hyvin karismaattinen opettaja, mitä ei voi opetella. Karismaattisuus joko on ihmisessä tai ei. Javas on myös hyvin musikaalinen ja hänellä on selkeä kuulokuva ja visio siitä, mitä hän halusi. Javas etsi jatkuvasti uusia keinoja opetuksensa tueksi.

Javaksen pedagogiikka koostuu useasta eri osa-alueesta, jotka kaikki tukevat toisiaan. Hänen opetustapansa on hyvin kokonaisvaltainen. Ulkopuolisesta Javaksen metodit saattoivat näyttää tylyiltä ja sekavilta, mutta hänellä oli selkeä näkemys oppilaan kehityksestä. Opetus personoitui henkilön mukaan ja Javas kykeni eriyttämään opetustaan. Jokaisesta oppilaasta on tullut yksilöllinen taiteilija, ei toistensa klooni.

Bassoklubi onnittelee

Onnittelut Jorma Katramalle 70 vuotta!

Jorma Katrama, tunnettu uraa uurtavana basistina Suomessa kuin ulkomaillakin täytti 5. kesäkuuta pyöreät 70 vuotta. Virkeä viiksimies tekee edelleen kunnianhimoisia keikkoja ja matkustelee bassoaiheisissa merkeissä. Indianan Yliopisto, Bloomingtonissa on kutsunut Jorma Katraman vierailevaksi professoriksi ajalle 18.6-10.8. Katrama on solistina Wroclaw'issa Puolassa 17.8 soittaen Mozartin juhlavuoden kunniaksi Mozartin fagottikonserton (Nanny) sekä Bottesinin Gran Duon yhdessä mr Zolnierczyk'in kanssa. Konsertin johtaa Franco Petracchi! Kontrabassoklubi onnittelee lämpimästi ja toivottaa edelleen lisää intoa ja kunnianhimoa kontrabasson varteen!

Hauta-Aho huippunimi Iso-Britannian bassofestivaaleilla

RNCM, eli Royal Northern College of Music, joka sijaitsee Manchesterin eteläosassa, järjesti kolmipäiväisen kontrabassifestivaalin "RNCM Double Bass Weekend" 28.-30.4. 2006. Yksi festivaalin huippunimistä oli meidän kaikkien tuttu "Kalmisto", eli Teppo Hauta-Aho, joka piti festivaaleilla mestarikurssia ja esiintyi RNCM String Ensemblen kanssa mm. omilla teoksillaan.

Teppo-fest, taiteilijan juhlaa

Teppo-festiä vietettiin tänä keväänä Iso-Britanniassa 5.-7. toukokuuta. Juhlat järjestettiin Teppo Hauta-Ahon 65-vuotisjuhlien kunniaksi. Kolmipäiväisen festivaalin ohjelmassa oli monenlaisia konsertteja ja workshopeja, joissa luonnollisesti kuultiin juhlakalun sävellyksiä sekä brittiläistä ja tsekkiläistä musiikkia. Teppo itse esiintyi monissa konserteissa mm. yhdessä basisti David Heyesin kanssa, sekä Wells Cathedral Schoolin basistien kanssa. Näin järjestäjät kuvailevat Teppoamme:

"*Teppo Hauta-Aho is the most profilic double bass composer of the last thirty years, writing music for every level of performer. His music is characterised by its clarity of line and texture, successfully fusing jazz and contemporary styles and idioms in works of great imagination, breadth and scope.*"

Vapaasti suomennettuna: Teppo Hauta-Aho on viimeisten kolmenkymmenen vuoden profiloitunein kontrabassosäveltäjä, joka säveltää musiikkia kaikentasoisille soittajille. Tyypillistä hänen musiikilleen on linjojen ja tekstuurin selkeys. Hän yhdistää teoksissaan onnistuneesti jazzin, modernin musiikin ja ilmaisuvoiman avaralla ja laajalla mielikuvituksella.

Kontrabassoklubi onnittelee ja toivottaa Tepolle entistäkin enemmän onnea ja menestystä!

Lähde Tsekkiin bassofestareille!

Jälleen Tsekin Brnossa järjestetään International Double Bass Convention. Ne, jotka aikaisemmin ovat osallistuneet tietävät, että kyseessä on tapahtuma, jota ei voi jättää väliin! Tapahtuma on edullinen elämys, jonka aikana ehtii kokea paljon: Päivittäiset soittotunnit jonkin valitsemasi opettajan kanssa, tapaat iloisia ja vieraanvaraisia tsekkiläisiä basisteja, tutustut tsekkiläiseen kulttuuriin, johon kuuluvat mm. edullinen tuhti ruoka ja olut. Lisäksi festivaalien mestarit pitävät joka ilta konsertteja, joissa saat kuulla upeita kappaleita, joita Suomessa ei vielä soita kukaan. Rohkeimmat voivat osallistua myös bassokilpailuun, joka on kaikille osallistujille avoin.

Mitä, missä, milloin?
Ajankohta on syyskuussa 11.-17. tänä syksynä 2006. Paikkana Janacek Academy of Music and Performing Arts, Brno, Tsekki.
Festivaaleilla on monta opettajaa ja vaihtoehtoa:

Soolosoitto:
Kaikenlaista nykymusiikkia, kilpailuohjelmistoa, pruuviohjelmistoa, tekniikkaharjoituksia... Opettajina:
Ekkehard Beringer (Saksa),
Gottfried Engels (Saksa),
Miloslav Gajdos (Tsekki),
Teppo Hauta-Aho (Suomi),
David Heyes (Iso-Britannia), Miloslav Jelinek (Tsekki),
Irena Olkiewicz (Puola),
Martin Sranko (Tsekki),
Jiri Valenta (Tsekki),
Jakub Waldmann (Tsekki) ja
Horst-Dieter Wenkel (Saksa)

Jazz:
Ei ainoastaan pitällä oleville jazzbasisteille, vaan myös klassisille soittajille, jotka haluavat tutustua jazzin maailmaan. Sisältää jazzin perusteita ja improvisaatiota. Opettajina Teppo Hauta-Aho ja Petr Korinek (Tsekki)

Kamarimusiikkia:
Suunnattu bassoduoille, trioille ja kvarteteille. Osallistujat saavat mahdollisuuden esiintyä uusilla opituilla kappaleilla loppukonsertissa. Opettajina Miloslav Gajdos ja Martin Sranko .

Orkesteristemmasoittoa:
Käydään läpi eri sinfonioita ja oopperoita sekä pruuveissa usein kysyttyjä paikkoja. Opettajiana Jiri Valenta ja Jakub Waldmann.

Basso-orkesteri:
Festivaalin huipennus, jossa n. 40 soittajaa esiintyvät ulkoilmalavalla tehden bassoa tunnetuksi ja viihdyttäen yleisöä. Orkesterissa

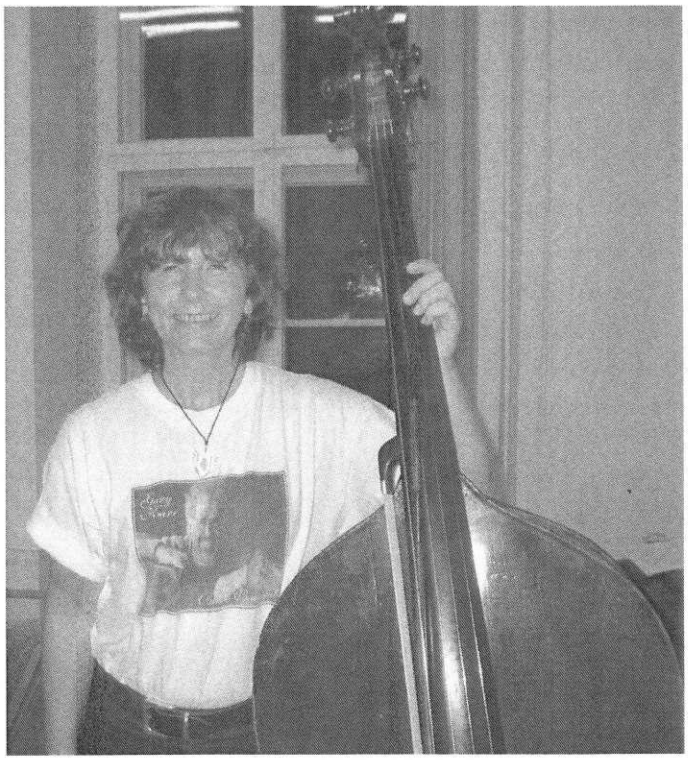

Irena Olkiewicz on yksi tämän vuoden opettajista.

soittavat opettajat ja oppilaat yhdessä. Opettajina Miloslav Gajdos ja Miloslav Jelinek.

Pikakilpailu:
Pidetään lauantaina 16.9. kahdessa kierroksessa. Kaikki saavat osallistua.

Mitä maksaa?
Älä anna hinnan hämätä, halpa ei ole tässä tapauksessa huono.
Ilmoittautumismaksu: 30e
Kurssimaksu aktiivi: 70e
Kurssimaksu passiivi: 40e
Majoitus koko viikolta 1200 CZK, eli n. 43E

Matka paikan päälle sujuu nopeiten lentokoneella, ajoissa varattuna meno-paluuliput voivat olla jopa siinä 170e paikkeilla. Bussit kulkee Prahasta Brnohon näppärästi ja ovat samaa edullista hintaluokkaa nämäkin. Yksi ajatus olisi myös kerätä porukka kasaan ja lähteä pikkubussilla Eurooppaa katsellen, jolloin myös bassot voi ottaa mukaan. Mutta vaikkei bassoa saisikaan mukaan, niin kannattaa lähteä passiiviksi. Myös basson lainaaminen paikan päältä voi onnistua helpostikin. Ilmoittaudu ajoissa, virallinen ilmoittautumisaika menee umpeen 16. kesäkuuta.

Lisätietoja ja imoittautuminen: http://hf.jamu.cz

Yhdessä soittaminen on yksi Brnon bassofestivaalien suosituimmista puuhista. Bassoryhmät soittelevat ilokseen myös baareissa yötä myöten.

Terveiset Lahdesta

Timo, Eero, Anna, Petri, Sampo

Aloitin työni täällä Päijät-Hämeen maisemissa syksyllä 2000 ja olen hyvää vauhtia lahtelaistumassa. En tuntenut kaupunkia entuudestaan juuri lainkaan, mutta selvästikin Lahti on vanhaa Chicago-mainettaan paljon viihtyisämpi paikka. Järvimaisema ja laajat ulkoilumaastot ovat miltei keskustassa ja kaupunki on ehdolla Suomen kulttuuripääkaupungiksi vuodelle 2011. Ensi syksystä lähtien Helsingistä Lahteen pääsee junalla kolmessa vartissa. Sitä paitsi Lahdessa on Sinfonia Lahti ja Sibeliustalo!

Lahden kaupunginorkesteri eli Sinfonia Lahti koostuu 67 muusikosta. Orkesterissa on viisi kontrabassonsoittajan vakanssia. Vaikka jousiston koko ei vielä ole aivan tavoitteessamme, saimme Sibeliustalon valmistumisen jälkeen muutaman lisävakanssin. Niistä yksi varattiin bassonsoittajalle ja tuon työpaikan sitten sainkin. Vaikka jousistomme joutuukin koville kun ohjelmistossa on ison kokoonpanon teoksia, pidän intensiteetistä joka siitä seuraa. Jokaisen soittajan on soitettava 110%:sesti.

Sektiomme soittaa normaalisti yhdessä rivissä ja etupulttia lukuun ottamatta kierrätämme istumajärjestystä. Sinfonia Lahden bassoryhmässä soittavat Eero Munter (äänenjohtaja, orkesterissa vuodesta 1982), Timo Ahtinen (varaäänenjohtaja, orkesterissa vuodesta 1985), Petri Lehto (1987), Sampo Lassila (1992) ja minä, Anna Rinta-Rahko vuodesta 2000. Eero on ollut valitsemassa ryhmän jokaista soittajaa ja sittemmin myös kullekin persoonallisuudelle sopivaa soitinta. Soittimet on tarkoin valikoitu myös siten että ne soivat keskenään hyvin. Eeron soitin on italialaisen mestarin Guadagninin rakentama instrumentti vuodelta 1751, Timon basso on ranskalainen N. Lupot n. vuodelta 1850 lempinimeltään "ruotsinlaiva", Petrin italialainen Bartholomeo Bimbi n. vuodelta 1860, Sampo soittaa englantilaisen Withersin 1800-luvun puolivälin

tienoilla rakentamaa soitinta ja itse soitan englantilaisen Dodd'in n. 1780 rakentamaa upeaa kontrabassoa.

Hyvien soittimien lisäksi tarvitaan tietysti myös yhtenäinen tapa soittaa. Sen suhteen on sektiossamme selkeä linja. "Vähemmän jousta ja lähempänä tallaa" on usein kuultu lause, mikä liittyy tietysti artikulaation selkiyttämiseen. Dynamiikkaa ja muita sävymerkintöjä kunnioitetaan, eli pyritään soittamaan niin, että koko nyanssien skaala on käytössä. Säveltäjän kirjoittamaa nuottikuvaa pyritään noudattamaan mahdollisimman tarkoin. Partituuri on ehdoton lähtökohta ja ylin auktoriteetti.

Valtaosa sektiostamme on soittanut yhdessä jo pitkään. Eero, Timo ja Petri reissasivat yhdessä jo Sibelius-Akatemian aikoihin. Mieliin on jäänyt ainakin tuolloisen Sinfonietta-Orkesterin Espanjan kiertue vuodelta 1982. Matkalta olen kuullut monenmoisia juttuja. Sibelius-Akatemia on muutoinkin meitä yhdistävä tekijä. Olemme kaikki valmistuneet kyseisestä opinahjosta, viimeisimmät edelliskeväänä 2005. Olin potenut huonoa omaatuntoa saamattomuudestani opintojen suhteen (se kirjallinen työ...), mutta kävi niin että valmistuin samaan aikaan joidenkin sektiomme jäsenten kanssa, jotka olivat aloittaneet opintonsa jo muinaisella 1980- luvulla. Akatemian lisäksi olemme kaikki opiskelleet Maestro Franco Petracchin kursseilla Italian Sermonetassa. Lisäksi olemme kaikki hyvän ruoan ja juoman ystäviä. Siihen ne yhteiset harrastukset loppuvatkin, sillä sektiostamme löytyy niin motoristeja, joogaajia, tenoreita, avantilaisia kuin hiihtäjiäkin.

Viimeisin erityisprojektimme oli orkesterin sello- ja bassoryhmän levytys Musorgskin näyttelykuvista BIS-yhtiölle vuonna 2004 . Soolosellistimme Ilkka Pällin sovituksessa soi 6 selloa ja 4 kontrabassoa. Moni ei usko levyä kuultuaan että muita tehosteita ei ole käytetty. Levyä on tähän mennessä myyty yli 3000 kappaletta ja projektille on suunnitteilla jatkoakin.

Bassosektio ja konsertin solisti Wienin Musikvereinen backstagella

Bassoklubin jänniä vaiheita

Kontrabassoklubin 25-vuotishistoriikki osa2

Suomen kontrabassoklubin 25-vuotishistoriikki jatkuu. Edellisessä numerossa saimme lukea kuinka klubi sai alkunsa ja miten alkumetrit sujuiuvat. Tällä kertaa kuulemme kuinka rakas bassolehtemme syntyi ja millaisia vaiheita se on käynyt läpi, miten "Vuoden basisti"-kunnianimike näki päivänvalon, sekä miten Viullaume-basso saatiin klubin käyttöön. Samalla selviää, mitä tapahtui, kun se yhtäkkiä lakkasi kiertelemästä basistilta toiselle.

Ajatus klubin oman lehden julkaisemisesta ponnahti esiin 29.11.1981 syyskokouksessa, ja tammikuun 1982 istunnossaan klubin hallitus päätti yksimielisesti aloittaa toimitustyöt. Tätä rohkeata ratkaisua tuki se, että klubin toimintaa haluttiin kehittää ja uudistaa. Tarvittiin yhteinen keskustelukanava, jonka kautta bassonsoittoon liittyvää erityistietoa voitiin jakaa. Lehti antoi myös jäsenilleen konkreettisen rahan vastineen, erityisesti niille jäsenille, jotka eivät päässeet pääkaupunkiseudun kokouksiin pitkän välimatkan takia.

Ensimmäinen **Basisti**-nimeä kantava lehti ilmestyi 1982, jolloin päätoimittajana toimi Juha Pesonen. Toimituskuntaan kuuluivat Peter Grans, Matti Bergström, Risto Mikkola, Jiri Parviainen ja Erkki Tuura. Kannen suunnittelusta vastasi Saara Hakkila. Pääkirjoituksesta selvisi yleensä ajankohtaiset ja mieltä liikuttaneet asiat. Puheenjohtajan palstalta löytyi kokouksiin liittyviä puheenaiheita. Erillistä ilmoitustilaa saivat useasti kokouskutsut, kilpailumenestykset, konsertit, mestarikurssit, ja mainokset. Erityisen mielenkiinnon kohteena olivat varmasti tapahtumaraportit kotimaasta ja ulkomailta, haastattelut ja kilpailutulokset. Täyttä faktaakin lehdestä löytyi, lukija sai vastauksia milloin huiluääniin, soitinkorjaukseen, sormituksiin tai muihin koskeviin kysymyksiin. Joskus lehden toimitus julkaisi tietoa kirjauutuuksista ja klubin nuotiston tilanteesta. Lehden loppupuolelta löytyi useasti jäsenmaksukehotuksia ja muutamia musiikkiliikkeiden mainoksia. Basisti- lehti ilmestyi neljä kertaa vuodessa. Lehteä lähetettiin kaikille mahdollisille tiedossa oleville bassonsoittajille, orkestereille ja konservatorioille, yhteensä n.150 kappaletta. Lehden myötä klubiin saatiin lisää jäseniä.

Basisti- lehdessä julkaistiin monenlaisia artikkeleja. Seuraava riemastuttava artikkeli Basisti 2/83 -lehdestä kertoo jousen käytöstä vuodelta 1930. Artikkeli ilmestyi aikoinaan Suomen Musiikkilehden kahdeksannessa vuosikerrassa 1930.

Kontrabasisteille:
Soitatteko oikein kun sahaatte suurta soitintanne käyrällänne vinosti? Vanha saksalainen orkesterimuusikko ja säveltäjä Hans Hermann väittää A.M.Z:ssa, että olette väärässä jos niin teette. "Tiedän etukäteen, että saarnaan kuuroille korville, mutta ehkäpä tässäkin toteutuu sananlasku, että monta pisaraa kovertaa kiveen vähitellen reiän. Selitän muitta mutkitta, että tämä tällainen jousenkäyttö on väärä, vielä enemmän, se on huono. Pidän itseäni pätevänä tarpeeksi uskaltaakseni väittää niin, sillä minä itse olen kahdeksan vuotta soittanut kontrabassoa ja myöskin "ollut opissa". Jo vinosti oikealle antava kädenasento on luonnoton, jonka paraiten huomaa E-kielellä soitettaessa. Tähän voidaan ehkä huomauttaa, että Dragonetti jo 150 vuotta sitten käytti oikeaa monstrumia jousenaan (sahan muotoista). Mutta nythän tämä muoto on jo kokonaan poistettu käytännöstä: sitä paitsi hän soitti kolmekielistä kontrabassoa.

Yhä enemmän alkaa nyt maailmassa saada etusijan vahvistettu sellon jousi (jossa peukalokin pidetään jousen varren, froschin alla). Jos sanotte, "eihän sillä mitään voimaa saa", sanon minä "enemmän sillä saa voimaa." Tietysti tarvitaan viikkokausia ennen kuin muutokseen tottuu. Mutta siihen tottuu kumminkin. Harjoitellessa uuden jousen pitotapaa, on ensimmäinen ehto, että ranne on notkea, silloin saadaan aikaan keveämpi ja myöskin komeampi veto. Vanhanaikainen möräyttely ja pöksäyttely fortissimo-kohdissa jää silloin kokonaan pois, jos nimittäin jousen käyttelijä on taiteilija. Koettakaapa Beethovenin viidennen sinfonian Scherzoa tai Figaron alkusoiton alkua, huomaatte parhaiten koskettelemani jousen käytön edut. Heittäkää pois vanha jousenkäyttötapa, opettakaa oppilaillenne uusi, varmasti tulos on oleva taiteellisesti tyydyttävämpi!" Näin Hermann.

Basisti-lehti oli usein muutosten ja uudistusten kourissa. 1984 lähtien Basisti-lehden toimitus erotettiin hallituksesta omaksi yksikökseen. Se helpotti hallituksen työtaakkaa. Ennen vuotta 1988 Basisti-lehti ilmestyi neljä kertaa vuodessa. Kuitenkin Basisti-lehdessä 4/87 julkaistussa päätöksessä Basisti-lehden julkaisutiheyttä päätettiin harventaa neljästä ilmestymiskerrasta kahteen kertaan. Myös lehden ulkoasua ja sisältöä luvattiin kehittää. Basisti-lehden 1/88 ulkoasun uudesta suunnittelusta vastasi Pekka Saarinen. Sisällön parissa puuhasivat jäsenet ja hallitus.

Lehti ilmestyi vuodesta 1982 lähtien A5 kokoisena. Vuonna 1993 kokoa muutettiin suuremmaksi A4. Yleisesti ottaen lehden ilmestymiskerrat kuvasivat osaltaan klubin aktiivisuuden tasoa. 90-luvun puolivälissä klubin toiminta oli muihin ajanjaksoihin verrattuna jokseenkin kankeaa. Basisti-lehti koki nimenmuutoksen ja vaihtoi nimeään Kontra-C:ksi vuoden 1996 alusta alkaen.

Vuoden suomalainen basisti - sinäkö?

Kontrabassoklubin vuosikokouksessa 8.3.1987 Porin Poriginal Galleriassa keskusteltiin "Vuoden Suomalainen Basisti" - palkintoperinteen aloittamisesta. Tässä kokouksessa Jyrki Kangas luovutti Pori Jazz 66 ry:n lahjoituksen Suomen kontrabassoklubille. Lahjoitus oli arvometallireliefi, josta tuli vuosittain kiertävä "Vuoden Suomalainen Basisti" -palkinto.

Hallitus keskusteli kokouksessaan 28.4.1987 palkinnon saajan valintatavasta. Siitä kirjoitettiin klubin seuraavassa lehdessä ja pyydettiin jäseniltä ehdotuksia, kenelle vuosittainen kiertävä tunnustuspalkinto kuuluisi. Porin Jazz 66 ry ehdotti seuraavaa:

1. Reliefi on vuosittain kiertävä tunnuspalkinto ja se annetaan yhdistyksen hallituksen valitsemalle suomalaiselle kontrabasistille.
2. Saajan tulee olla musiikillisin keinoin kyseisenä kautena ansioitunut. Hän voi olla yhtä hyvin solisti, pedagogi, jazzmuusikko, mies tai nainen.
3. Saaja esiintyy vuosikokouksen tai muun tapahtuman yhteydessä järjestettävässä tilaisuudessa ilman palkkiota ja luovuttaa mahdolliset pääsylipputulot kontrabassoklubille tai sen osoittamalle konsertin järjestäjälle.
4. Kontrabassoklubi kehittää kiertävän reliefin täydennykseksi muun palkinnon saajalle pysyvästi jäävän tunnustuksen.

Hallitus nimesi syyskokouksessaan 22.11.1987 vuoden 1987-basistiksi Esko Laineen. Hän sai tunnustuspalkinnon vakituisesta kiinnityksestään Berliinin Filharmonikkojen bassoryhmään. Saavutusta pidettiin Basisti-lehden 4/87 mukaan ylivoimaisena. Jyrki Kankaan suunnittelema reliefi luovutettiin Eskolle 5.12. Saara Hakkilan suunnitteleman kunniakirjan kanssa. Vuosikokouksessa 9.4.1989 klubi päätti nimittää Vuoden Basistiksi 1988 Heikki "Häkä" Virtasen. Heikki Virtasesta tuli yksi tunnetuimmista jazzbasisteista Suomessa. Hänen asemansa Suomen jazzelämässä on merkittävä. Bassoklubin hallituksen kokouksessa 15.3.1990

luovutettiin Vuoden 1989 Basistin arvonimi poikkeuksellisesti työryhmälle. Vuoden Basistin reliefin jakoivat Raimo Ahonen, Jussi Javas ja Marjut Vuorento. He olivat puurtaneet yhdessä kirjan, Pikku-Basistin, josta tuli tärkeä opetusmateriaali aloittaville bassonsoittajille. Jorma Katramasta tuli Vuoden Basisti 1990. Hän julkaisi ensimmäisen suomalaisen kontrabassolevyn. Samalla tavoin arvostettiin hänen opetustyötään mestarikursseilla ja edustusta kansainvälisissä kilpailutuomaristoissa.

Lähdemateriaali ei anna tietoja Vuoden Basistin 1991 ja 1992 nimeämisestä. Klubin hallitus vaihtui 90-luvun alussa tiuhaan tahtiin ja ns. lyhyemmät puheenjohtajan kaudet sattuivat juuri tähän. Ehkä se oli osaltaan vaikuttamassa asiaan. Oliko se klubin hallituksen kömmähdys, vai eikö kukaan kunnostautunut bassorintamalla? Toista voi sanoa Janne Saksalasta. Hän selvitti tiensä Berliinin Filharmonikkojen bassosektioon. Näin bassotaituri Saksala sai Vuoden Basistin 1993 arvonimen ja reliefin itselleen. Sen jälkeen vuoden basistin arvonimeä ei ole saanut kukaan. Miksi perinne unohtui? Seuraava merkintä perinteen henkiinherättämisestä ilmestyi kirjanpidon mukaan kokouksessa 20.10.1999.

Vuillaume-kontrabasso kiertää

Hallituksen kokouksessa 10.1.1985 selvisi, että Osuuspankkien keskuspankki Oy (OKO) julistaa haettavaksi Vuillaume-kontrabasson. Kokouksessa tartuttiin tähän kuumaan vinkkiin, ja niinpä klubi päätti anoa instrumenttia käyttöönsä. Toive toteutui, kun 16.5.1985 tehdyn sopimuksen mukaan Suomen kontrabassoklubi ry sai OKO:n omistaman kontrabasson käyttöönsä. Klubin hallituksessa sovittiin, että hallituksen nimeämä toimikunta antaisi instrumentin suomalaisten kontrabassonsoittajien käytettäväksi konserttitoimintaan. Klubi luovutti soittimen ensimmäiseksi Jiri Parviaisen käyttöön. Sopimuksen mukaan Vuillaume-kontrabasso olisi Suomen kontrabassoklubin käytössä 30.5.1987 saakka. Kun Jiri Parviainen luopui klubin hallinnassa olevasta bassosta vuoden kuluttua, päätettiin kokouksessa 28.5.1986, että klubin jäsenet voisivat anoa kontrabassoa käyttöönsä. Kokouksessa ehdotettiin, että se olisi tilapäisesti Björn Malmqvistin käytössä kunnes hakemukset oli käsitelty ja päätös tehty.

Jo syyskokouksessa 29.11.1986 huomattiin, että Vuillaume-kontrabasson laina-aikaa haluttiin pidentää. Siitä tehtiin anomus OKO:lle. OKO:n taidesäätiö oli valmis jatkamaan sopimusta kahdella vuodella 5.9.1989 asti. Björn Malmqvist jatkoi edelleen yhteistyötään Vuillaume- basson kanssa, koska muita hakijoita ei ollutkaan ilmaantunut. Kuten basson kuljettamisessa usein käy, sai Vuillaume-kontrabassokin pienen halkeaman matkallaan Norrköping-Helsinki 27.5.1988. Sen matkavaurioita korjasi Jarmo Heininen. Klubi ilmoitti lehdessään 1/88, että kiinnostuneet voivat hakea kirjallisesti Vuillaume- bassoa vuodeksi itselleen. Klubin postiluukkuun kolahti 19.5.1988 Panu Pärssisen anomus. Hallituksen päätöksen mukaan (31.5.1988) Vuillaume- basso annettiin Panun käyttöön ajalle 1.6.1988 - 5.9.1989. Panu Pärssisen jälkeen arvosoitinta ei kukaan kummemmin kaipaillut.

Kuitenkin hakuajan päättymiseen mennessä (20.3.1990) postia oli tullut ainoastaan Miika Asunnalta, joten hän sai kunnian soittaa bassolla vuoden 1990 loppuun asti eli kunnes klubille myönnetty laina-aika päättyi. Mitä sitten tapahtui? Minne basso katosi? Kysyin Miikalta basson kohtalosta ja hän kertoi tarinan kuitenkin jatkuvan: Parin vuoden kuluttua soittimen palauttamisesta OKO:n taidesäätiölle Mikko Multamäki (Turun kaupunginorkesteri) osti Vuillaumen itselleen.

Soitin Laine nyt myös Helsingissä!

KIELISARJAT

D'ADDARIO	Helicore-kielisarjat	115 € / kpl
PIRASTRO	Obligato-kielisarjat	140 € / kpl
PIRASTRO	Pizzicato-suolikielisarja	290 €

Laadukkaat saksalaiset SOUNDWEAR-pussit:

Performer	510 €
Professional	670 €

SCHERTLER STAT-B-kontrabassomikrofoni ja etuaste	355 €
SD-Systems PU-4 piezomikrofoni kontrabassolle	135 €

SOITIN Laine SINCE 1931

TURKU: Maariankatu 10 / 20100 Turku puh. 02-2761 636 www.soitinlaine.fi
HELSINKI: Pohj.Rautatiekatu 11 / 00100 Helsinki puh. 09-4366 840 katri.pajala@soitinlaine.fi

CARBOW · dörfler Bogen · THOMASTIK-INFELD VIENNA · PIRASTRO · Raesold · La Bella · D'Addario · SAVAREZ · soundwear.com · SCHERTLER · JARGAR STRINGS

Woodwinds Ky

myy myös kontrabassoja ja bassotarvikkeita

UUTUUS
!!!!!! PIKKUBASSOJEN UUSI ULOTTUVUUS !!!!!!

Kokopuiset, käsityönä valmistetut, Suomessa suunnitellut 1/ 8 ja 1/ 4 ERWIN- bassopaketit alkaen nyt 1800 •.
Paketti sisältää soittimen, jousen ja pussin sekä hartsin.

Uusia ja vanhoja kokopuisia 3/ 4 bassoja eri valmistajilta.
Tarjousbassoja alkaen 1500 •

Runsas valikoima jousia, stakkeleita, kieliä, talloja, kielenpitimiä, pinnapuita, otelautoja, viritysmekanismeja jne. varastossamme kaikkiin kokoihin. Mm. hiilikuitujouset 480 •.

Tiedustele

Vastaamme kernaasti kysymyksiisi

Woodwinds Ky

Albertinkatu 17, 00120 Helsink
puh. 09-6812 150
fax 09-6812 1555
matti.helin@woodwin.pp.fi
www.woodwinds.fi

avoinna ark. 10-17, la 10-14
ma suljettu

Tervetuloa!